

ὄλην τὴν νύκτα ὑπὸ ἡλίου διαφόρου τοῦ τῆς ἡμέρας! Τὸ τηλεσκοπίον δείκνυσιν ἡμῖν νῦν ἐν τῷ ἀπείρῳ ἑκατοστύας συστημάτων τοιαύτης φύσεως. Τὰ συστήματα ταῦτα εἰσὶν ἀναμφιβόλως κόσμοι, παρ' οἷς οὐδέποτε κοιμᾶται τις, διότι ὁ ὕψνος τῶν φυτῶν, τῶν ζώων καὶ τῶν γηίνων ἀνθρώπων δὲν εἶνε ἄλλο εἰμὴ συνέπεια τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς, ὡς οἱ πνεύμονες ἡμῶν εἰσὶ συνέπεια τῆς ἀτμοσφαιρας, ὡς ὁ τρόπος τῆς ἡμετέρας τροφῆς καὶ τὸ σχῆμα τοῦ σώματός μας διατελοῦσιν ἐν βαθείᾳ ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν φυσιολογικὴν κατάστασιν τοῦ πλανήτου ὃν κατοικοῦμεν. Ἡ μελέτη τῆς φύσεως εἶνε τῶνόντι μελέτη τοῦ ἀπείρου.

[Illustration]

CAMILLE FLAMMARION

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

2.

Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς στυγεροὺς τῆς δουλείας αἰῶνας διεκρίνοντο πάντοτε διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς μὲν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀμυγεῖς πικρίας, εἰρωνείας αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον παράπτωμα, ἀπεισκευσία τις, ἡ πτωχαλαζόνια, ὁ κόμπος τοῦ ὀψιπλούτου, πᾶσα κουφότης ὡς καὶ αὐτὴ ἡ σωματικὴ δυσμορφία ἢ καχεξία ἐδίδον ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐκτοξευθῶσι κατὰ τῶν κητητόρων αἰ καυσιώτεραι εἰρωνεῖαι· εὐθὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ τοιούτου προσεκολλᾶτο παρεπωνυμία τις, τὸ λεγόμενον σουσοῦμι, ὅπερ ὅταν ἦτο ἐπιτυχὲς ἐπεσκίαζε τὸ ἐπώνυμον, καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν ἢ οἰκογένεια δὲν ἦτο πλέον γνωστὴ εἰμὴ ἐκ τοῦ σουσοῦμιου τῆς. Τινὰ ἐξ αὐτῶν θὰ ἀναφέρωμεν ἄλλοτε. Ἀλλὰ καὶ διὰ ποιημάτων εἰρωνεύουον διάφορα πρόσωπα λίαν ἐπιτυχῶς, ὡς δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ὀλίγων σωζομένων.

Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ποίημα εἶναι σάτυρα Μαζιώτη τινός, εὐυπολύπτου μὲν Ἀθηναίου, μὴ διακρινομένου ὅμως, ὡς φαίνεται, ἐπὶ εὐφυῆ, σωματικῆ εὐεξία καὶ ροδιότητι προσώπου. Οὗτος, ὡς λέγεται, ἠγάπα περιπαθῶς εὐεῖδῃ τινα νεάνιδα, ἣτις ὅμως προέκρινεν αὐτοῦ κηπουρόν τινα, ὃν καὶ συνεζεύχθη· ἐνῶ ὅμως σατυρίζεται ὁ ἀτυχὴς ἐραστής, καὶ ἡ κόρη δὲν μένει ἄτρωτος.

Ἡ σάτυρα ἔχει ὡς ἐξῆς·

— Σώπα σὺ, κόρη μου, σῶπα. . .
 Νὰ σοῦ δώσω ἕνα ῥαφτάκι.
 — Μάνα μου, δὲν τότε θέλω,
 Κίλλιο καλογῆρὰ νὰ γένω.
 — Σώπα σὺ, κόρη μου, σῶπα. . .
 Νὰ σοῦ δώσω μπακαλάκι.
 — Μάνα μου, δὲν τότε θέλω,
 Γιατὶ πέτω καὶ πεθαίνω.
 — Σώπα σὺ, κόρη μου, σῶπα. . .
 Νὰ σοῦ δώσω περβολάρη.
 — Μάνα μου, ποῦ τὸν εἰρήκες!
 Μέσα στὴν καρδιά μου 'μπήκες!
 Νὰ μοῦ λένε «Νούρια, Νούρια,
 Καὶ περβολαρία καινούργια,
 Πόσα στὸν παρὰ τ' ἀγγούρια;»
 — Τὰ μικρὰ τὰ δῶσα πέντε,
 Τὰ μεγάλα δεκαπέντε,

Τῆς μεγάλας τῆς χλεμπόνας
 Τῆς νερόθραστιας χελώνιας
 Θὰ τῆς δώσω τοῦ Μ α ζ ι ὶ ὠ τ η
 Πούνα: ἄξιος καὶ τῆς βόσκαι. . ."

Ἐν τῇ σατύρᾳ ταύτῃ ἄξιον παρατηρήσεως ἰδίως εἶναι, ὅτι καταλήγει εἰς τὸν σκοπὸν διὰ περιστροφῶν· διότι μέχρι τοῦ προτελευταίου στίχου δὲν δύναται τις νὰ υποθέσῃ ὅτι πρόκειται νὰ σατυρισθῇ ὁ μακαρίτης Μαζιώτης. Φαντάζομαι δὲ τὴν ἐκπληξιν τοῦ ἥρωος, ὅταν τὸ ἤκουσε κατὰ πρῶτον ἀδδόμενον.

Ὁ ποιητὴς ἀφεύκτως θὰ ἦτο ἡ βράπτῃς ἢ παντοπώλης.

Δ Γ ρ. Κ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΥΡΟΣΒΕΤΙΔΕΣ

Ἐν Βυρτεμβέργῃ ἡ πυροσβεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει 42 νεάνιδας, ἐπίτηδες ἀσκηθείσας, ὡς πυροσβετίδας, αἵτινες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐκτελοῦν γυμνάσια κατὰ σειρὰν διηρημέναι εἰς δύο οὐλαμούς. Ἐκάστη ἐφοδιάζεται ἰδίᾳ δαπάνῃ μὲ κάδον, τὸν ὅποιον φέρει ἐνδεδυμένη τὴν πυροσβεστικὴν αὐτῆς στολὴν ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν. Ἐκάστος οὐλαμὸς ἔχει τὴν ὁδηγὸν του, ἣτις κρατεῖ τὸν κατάλογον, ἐκλέγεται δὲ αὐτὴ ἐν τῷ δημαρχεῖῳ.

I. A. Z*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς ξενοδοχεῖόν τι τοῦ Πειραιῶς.

Δύο νέοι πελάται φθάνουσι.

— Παιδί, ἄκουσε 'δῶ, αὐτὰ τὰ σινδόνια δὲν εἶνε καθαρὰ.

— ὦ, κύριε, πῶς γίνεται;

— Νὰ, δὲν βλέπεις πῶς ἐκοιμήθη ἄλλος προτῆτερ;

— Ἀλήθεια, ἦτον ὁ κ. Ν. . .

— Γιατὶ λοιπὸν δὲν ἀλλάξατε τὰ σινδόνια;

— Μὰ ἐκεῖνος ἔκαμνε κάθε πρῶτῷ λουτρῷ, καὶ ἔτσι δὲν ἐλέρωσε τὰ σινδόνια! . .

*

*

*

Ὁ ἰατρὸς Κ* προσεκλήθη προχθὲς νὰ ἴδῃ πτωχόν τινα ἀσθενῆ.

— Ἄ! κυρὰ, λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀσθενοῦς, ὁ ἄνδρας σου δὲν εἶνε καθόλου καλά! Κύτταξε, τὰ χερίά του ἄρχισαν νὰ μελανιάζουν. . .

— Γιατρέ μου, εἶνε γιατί ὁ ἄνδρας μου εἶνε χρωματιστής.

— Ἄ, ἔτσι εἶνε; τυχηρὴ εἶσαι· ἂν δὲν ἦτον χρωματιστής, ὁ ἄνδρας σου ἦτο χαμένος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἐρρέθη ἐπανελημμένως ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε παίγιον τῆς τύχης. Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν γνωρίζω λογικὴν μᾶλλον ἀδυσώπητον καὶ μᾶλλον ἰσχυρὰν τῆς λογικῆς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Τὰ πάντα ἐν αὐτῷ εἶνε συνηρηολογημένα, εἰς τὸν εἰδῶτα δὲ νὰ διακρίνῃ τοὺς ὅρους τῆς λογικῆς ταύτης καὶ νὰ περιμένη μεθ' ὑπομονῆς τὸ τέλος, δὲν ὑπάρχει συλλογισμὸς ἀκριβέστερος. (Ιούλιος Σανδῶ).

* Μὲ πλοῦσια καὶ λαμπρῇ στολῇ
* * Ὁ τὸν κόσμον βλέπομε πολλοὶ,
Ἄπ' ὅλους νὰ τιμιούνηται,
Μεγάλοι νὰ μετριούνηται.

Γιατὶ τῶν πρόστυχων ὁ νοῦς
Στοχάζεται πῶς σ' αὐτουνοῦς
Ἡ τύχη ἔχει δώσει
Μὲ τὰ καλὰ καὶ γινῶσι.

Μόν' ἂν μὲ μέτρα προσοχῆς,
Ἡ καταντήσουν δυστυχεῖς,
Ὁ φρόνιμος θελήσῃ
Νὰ τοὺς παρατηρήσῃ,

Θελὰ τοὺς βρῆ οὐτιδανούς,
Ἄπὸ προτέρημα γυμνοῦς,
Μὲ μόνη φαντασία,
Καὶ γνώμης ἀπορία. (Βηλαρᾶς).

* * Ἡ καρδία τοῦ ἀχαρίζου ἀνθρώπου ὁμοιά-
ζει μὲ ἔρμηρον ἀπλήστως πίνουσαν τὴν οὐρανό-
θεν πίπτουσαν βροχὴν, χωρὶς οὐδὲν νὰ παραχῆ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τριῶν ἐβδομάδων ἀπεβίωσεν ἐν Κρήτῃ ὁ πρεσβύτερος τῶν κατοίκων τῆς νήσου ὁ Κωνσταντῖνος Ἄρτος ἐν ἡλικίᾳ 118 ἐτῶν, κτηματίας, ζῶν ἐσχάτως παρὰ τὴν Ρέθυμνον. Ἐν τῇ πρώτῃ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ὠδήγει τὸ ἄροτρον καὶ ἐτήρει τοὺς βόας πλουσίου μυλωθροῦ, οὗ ἡ μονογενὴς κόρη ἠγάσθη αὐτὸν καὶ ἐζήτησε νὰ τὸν συζευχῆ πρὸ τοῦ 19 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ὁ Κωνσταντῖνος Ἄρτος ἔλαβε καλὴν προικὰ εἰς γαίας καὶ κτήνη, διὰ δὲ τῆς προικῆς ταύτης ἠδυνήθη νὰ καλλιεργῆ τὴν γῆν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἀκριβῶς ἀπὸ αἰῶνος. Ἀπὸ τοῦ 1781 ἐζήσεν ἐκ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ὑποστατικοῦ, ἐξαίρεσει μόνον τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς ἠναγκάσθη νὰ δραπετεύσῃ φεύγων τὴν ὀργὴν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἐπολέμησεν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος του ἐναντίον ἐξ Σουλτάνων ἐκ τῶν δέκα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν ὁποίων ἐζήσῃ, καὶ τετρακίς προεγράφη, ἐξωρίσθη καὶ ἡμινηστεύθη. Ἐνομφεῖθη καὶ ἔθαψε πέντε (;) συζύγους καὶ ἐπέζησε πάντων τῶν ἀδελφῶν καὶ πατρῶν τῶν ἀδελφῶν, ἀνεψιῶν καὶ τῶν ἑδέκα αὐτοῦ τέκνων. Μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις του ἦσαν σῶαι, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος ἐκλεγεῖς δῆμαρχος τοῦ χωρίου ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δραστηριώτατα καὶ νοημονέστατα.

Περὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν καναρίων πτηνῶν ἀναγινώσκωμεν τὰς ἐξῆς στατιστικὰς εἰδήσεις ἐν τινι ἰταλικῷ φύλλῳ· «Κατ' ἔτος ἐξάγονται ἐκ Γερμανίας καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ Ἡνωμένα Κράτη περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας καναρινίων, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδὲν τελωνειακὸν τέλος πληρώνεται. Τὰ πτηνὰ ταῦτα προέρχονται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς Ἀνδρέασλεργ τοῦ Ἀννόβερο, ἀνατρέφονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν. Ἡ βιομηχανία αὕτη, ἥτις

χρονολογεῖται ἀπὸ 150 ἐτῶν, ἔλαβεν ἥδη μεγίστην ἀνάπτυξιν, διότι εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν ἔλαστον πτηνὸν πωλεῖται ἀπὸ δύο μέχρι πέντε δολλαρίων. Τὰ πτηνὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποστέλλονται διὰ τῶν γερμανικῶν ἀτμοπλοίων ἐντὸς μικρῶν κλωβῶν, ἡ δὲ θνησιμότης αὐτῶν κατὰ τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 ἐπὶ τοῖς 100, καθότι ἐπιτηροῦσιν αὐτὰ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἄνθρωποι ἐπὶ τούτῳ ἀποστελλόμενοι μετ' αὐτῶν. Βεβαιούται ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι πενήτηντα εἶδη τῶν πτηνῶν τούτων, καὶ ὅτι τὰ μᾶλλον ἐπιζητούμενα εἶναι τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς Βελγικῆς, ἥτις ἐπὶ τοῦ εἶδους τούτου διαγωνίζεται σπουδαίως πρὸς τὸ Ἀννόβερο. Τὰ κανάρια τῆς Βελγικῆς διακρίνονται ἐκείνων τῆς Γερμανίας ἐκ τοῦ μακροῦ καὶ λεπτοφυοῦς σώματός των καὶ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ κελαδηματός των, ταῦτα δὲ πωλοῦνται εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀπὸ πέντε μέχρις εἴκοσιν δολλαρίων. Ἡ διάρκεια τοῦ βίου τῶν καναρίων ποικίλει ἀπὸ τριῶν μέχρις ἑπτὰ ἐτῶν, τινὰ ἐξ αὐτῶν ὅμως ἐζήσαν μέχρι τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ ἀποτυφλοῦνται καὶ παύονται τὰ ἄσπματά των.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως ἀπογραφὴν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Τσεργέστης ἀνέρχεται εἰς 141, 740, ἐξ ὧν 1,406 πρεσβέουσιν τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα. Ἀπὸ τοῦ 1869 ὁ πληθυσμὸς τῆς Τσεργέστης ἠξήθη κατὰ 18,642.

Τὰ πολλαχού τῆς Εὐρώπης ἐπικρατοῦντα ἀφόρητα θάλαππ ἐῖναι ἄξια νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ δεινότερα τῶν προηγουμένων ἑκατονταετηρίδων. Τῷ 627 ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἐξηράθησαν αἱ πηγαὶ καὶ ἀπέθανον πολλοὶ ἄνθρωποι κατ' ὁδόν. Τῷ 879 ὁ καύσων διέκοψε τὰς κατ' ἀγροὺς ἐργασίας· ὁ τολμῶν δὲ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπέθνησκε παραχρῆμα ὑπὸ ἀποπληξίας ἢ σειρισίας. Τῷ 993 βοτάναι καὶ δένδρα ἐκάησαν ὡσάνει ἐν κλιδάνω. Τῷ 1000 ἐν Γαλλίᾳ ἐξηράθησαν οἱ ποταμοὶ, ἡ δὲ ἀποφορὰ τῶν σιτηπότηων ἐχθῶν ἐπήνεγκε λοιμὸν. Τῷ 1132 ἀνεψύχθη πολλαχού ἡ γῆ καὶ ἐξηράθη ὁ Ρῆνος. Τῷ 1705, μὴν ἰουλίῳ, ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 4 μ. μ. οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ ὕπαιθρον. Τῷ 1718 ἐκλείσθησαν πανταχοῦ τὰ θέατρα δι' ὅλου τοῦ θέρους. Τῷ 1779 ἐν Βονωνίᾳ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναπνεύσωσι, πλείστοι δὲ ἐτελεύτησαν ὑπὸ ἀσφυξίας. Τῷ 1846 τὸ ἑκατομμυρὸν θερμῶν ἀνέβη εἰς τὸν 52 βαθμὸν, ἦτοι εἰς τὸν 41 1]2 τοῦ Ρεωμούρου.

Ἡ ἑταιρία τῶν κηπουρῶν ἐν Λονδίῳ, εἰς παλαιότατον ἔθιμον ἐπομένη, προσφέρει κατ' ἔτος τῷ λόρδῳ δημάρχῳ δωρεὰν τὰς ἀπαρχὰς οἰουδήποτε καρποῦ, καὶ ἰδίως σταφυλῶν. Ἐφέτος ἐπαδείχθητο μεγαλειτέραν γενναιοῦτητα, προσενεγκούσα τὰς ἀπαρχὰς πάντων τῶν ἐν Λονδίῳ καλλιεργουμένων καρπῶν, ἀλλοδαπῶν τε καὶ ἐγχωρίων, ἐξέφρασε δὲ καὶ πλήρη τὴν εὐαρέστησίν της